

Els sis motius de la CUP per dir “no” a la investidura de Jordi Turull

La CUP s'ha abstingut en la votació com a president de Jordi Turull enmig de les crítiques d'una part de l'independentisme que no entén l'aposta 'cupaire'. Quins són els motius dels cupaires per rebutjar la investidura de Turull just abans de la possible decisió del Tribunal Suprem d'inhabilitar-lo o tornar-lo a empresonar?

S. Picazo / L. Soldevila / R. Palà

La CUP s'ha abstingut en la votació com a president del veterà dirigent de Convergència i ara candidat de Junts per Catalunya Jordi Turull enmig de les crítiques d'una part de l'independentisme que no entén l'aposta 'cupaire'. La decisió ha estat fruit del debat al Consell Polític de la CUP i de la votació d'urgència per part dels militants en menys de 24 hores. Comença, de nou, el #PressingCUP? A CRÍTIC hem volgut analitzar quins són els motius de la CUP per rebutjar la investidura de Turull just abans de la possible decisió del Tribunal Suprem d'inhabilitar-lo o tornar-lo a empresonar.

El nostre consell polític ha decidit mantenir les 4 abstencions a la investidura de Jordi Turull.

Seguim insistint, no és el qui, és el què. Hem vingut a fer República.

[?https://t.co/Le0qiYn4Nd](https://t.co/Le0qiYn4Nd)

— CUP Països Catalans (@cupnacional) [March 22, 2018](#)

La votació interna, segons xifres que ha pogut saber CRÍTIC, ha mostrat una majoria de posicionaments clarament favorables a l'abstenció. El “no o l'abstenció” s'ha imposat al “sí” en la primera ronda de votacions per 41 vots a 22 entre les assemblees territorials i les organitzacions que formen part del Grup d'Acció Parlamentària. **Els nuclis que han votat en contra d'investir Turull han doblat els que optaven per donar-li suport.** Tot i la victòria, un gruix no menyspreable de nuclis locals es van posicionar per donar un vot de confiança a Turull. En la segona ronda de votacions entre l'abstenció i el “no”, finalment s'hi va imposar l'abstenció per 41 vots a 21, amb tres abstencions. Cal tenir en compte que cada territorial no té exactament un vot, sinó que el seu vot està ponderat en funció de la representativitat de militància en assemblees locals que integren cada territorial.

De moment, doncs, tot queda igual. Tots els partits menys ERC i JxCat han rebutjat el candidat Turull. L'única que podria variar la seva posició seria la formació anticapitalista. Si no varia el seu vot d'aquí a dissabte i Carles Puigdemont i Toni Comín no deixen el seu escó, **Turull no podrà ser investit tampoc en segona volta.** La decisió cupaire té una conseqüència pel que fa al calendari: comença a córrer -ara sí- el rellotge de la investidura. El termini dels dos mesos que marca la Llei de la presidència s'activaria ara i, si no s'investís cap altre candidat, el Parlament es dissoldria el 22

de maig. Les eleccions se celebrarien 54 dies després, el diumenge 15 de juliol. Amb independència d'això, durant els pròxims dos mesos hi hauria temps per investir un altre candidat que sí que comptés amb la majoria dels vots de la cambra. La CUP, de fet, ja va dir que facilitaria els seus quatre vots en el cas d'una investidura a distància de Carles Puigdemont.

CRÍTIC resumeix els sis motius principals que ha donat la mateixa CUP tant públicament com en els espais de decisió interna per negar-se a facilitar, de moment, la investidura.

1. No és el candidat, sinó el programa: contra un “Govern autonomista”

La CUP, des de la mateixa nit electoral del 21-D, ha assegurat que **no donaria suport a un Govern que no tingués un programa polític clar i concret per “implementar la República” independentment del candidat** que es proposés. Tanmateix, segons els portaveus de l'esquerra independentista, les propostes de JxCat i d'ERC durant les negociacions no han satisfet la seva demanda de “ruptura”. “Vostès ens proposen acatar l'Estat, acatar el TC i que fent autonomia algun dia podrem aconseguir la República”, va reblar el diputat i portaveu de la CUP, Carles Riera. “Ens sorprèn el discurs de Turull. L'entendem i respectem si és una estratègia antirepressiva. Però ha fet un discurs autonomista i amb propostes econòmiques neoliberals”.

De fet, ja després del consell polític de la CUP celebrat el 3 de març, el diputat Vidal Aragonés va etzibar que [no negociarien](#) cap pacte que significués “autonomisme, ni legalitat espanyola, ni mesures socials que no tinguin contingut efectiu”. Aleshores, segons es va transmetre a la premsa, la decisió de l'òrgan màxim de l'esquerra independentista va obtenir un alt grau de consens intern. “Acceptar la gestió de l'autonomisme és acceptar un context de regressió i negació de drets fonamentals”, afirmava la diputada Maria Sirvent en un recent [article a CRÍTIC](#).

Per tal de variar el posicionament de la CUP, les propostes més conegudes de l'equip de Puigdemont han estat fer una [multiconsulta l'any 2022 i un procés constituent](#) fet en comissió al Parlament. Tot i això, el discurs d'investidura de Turull no ha fet cap menció respecte a la ruptura independentista, ni a la República catalana i ha demanat obrir una via de “diàleg” amb el Govern espanyol, tot plantejant reclamacions històriques com el traspàs de les competències de ports, d'aeroports i d'infraestructures.

Però, més enllà d'això, a l'hora de mantenir el conflicte obert amb l'Estat, juntaires i republicans interpreten que la investidura de Turull hauria estat una manera de plantar-se davant la repressió. Tanmateix, segons ha dit Riera al Parlament, si volen lluitar contra la repressió judicial i tensionar l'Estat, caldria haver posat a votació la candidatura de l'expresident català. “Puigdemont continua sent el nostre candidat. És el nostre candidat perquè va ser el candidat independentista més votat el 21-D”, va exclamar Riera. **“El veritable embat a l'Estat seria investir Carles Puigdemont”**, hi afegeix en declaracions a CRÍTIC Lluç Salellas, portaveu de la CUP.

El posicionament no és nou: la CUP ha expressat en diverses ocasions que, posats a escollir un president convergent, preferien [l'opció de Carles Puigdemont](#) per forçar així la tensió amb l'Estat. Tot i que els exdiputats Eulàlia Reguant i Albert Botran deien [aquesta setmana a CRÍTIC](#) que, si Puigdemont es queda a Brussel·les, no pot dirigir indirectament ni el Govern ni encapçalar el procés constituent: “Puigdemont és el president legítim, però no pot pretendre governar un país des de 1.000 quilòmetres de distància”, en paraules d'Eulàlia Reguant.

Al mateix temps, la CUP justifica l'abstenció -i no el vot contrari- amb l'argument que votar ‘no’ “podria interpretar-se com un boicot a dos partits republicans que estan patint la repressió de

l'Estat".

2. No anar a remolc dels tribunals: Llarena no pot marcar el ritme

Un dels raonaments per a la investidura 'express' de Turull decidida hores abans per JxCat i ERC va ser la possibilitat que l'exconvergent fos inhabilitat o, fins i tot, empresonat pel Tribunal Suprem pròximament. Això va provocar que el nom de Turull passés en 24 hores de rumor als mitjans a intentar la investidura al Parlament. Fonts de JxCat van explicar que demanaven el vot de la CUP per "solidaritat antirepressiva".

Tot i això, per a la CUP, aquesta no és una raó suficient, sinó justament tot al contrari. En aquest sentit, Salellas afirma que **"no podem anar a remolc dels tempos que marca el jutge Llarena.** No pot ser que el Tribunal Suprem determini quan hi ha ple del Parlament, que al final és el que ha passat". "No podem condicionar la nostra acció política i el nostre calendari a l'acció repressiva de l'Estat", afirma el portaveu cupaire.

Salellas explica que, tot i això, la CUP ha valorat la nova situació creada per la decisió judicial: "Turull és una persona represaliada, i això ha fet que avui tinguéssim aquest debat intern, perquè la militància de la CUP considerava que això implicava un fet diferencial. Però també Jordi Sànchez és una persona represaliada i que és a la presó, i la CUP va decidir, en el seu consell polític, la posició de l'abstenció". Podria canviar l'opinió de la CUP si demà Turull és empresonat? "Són diferents graus de repressió, i tot això ho valorem a l'hora de prendre decisions."

Riera, fent una crítica a l'independentisme transversal, reclamava: "No ens demanin unitat per la unitat en abstracte. Ha arribat l'hora de dir no a tan de cul, tanta demora i tanta dilació".

Si hi ha acord el mèrit és sempre d'uns i si hi ha desacord la crítica és sempre a uns altres. Així s'ha relatat la política catalana en l'últim cicle. Una llàstima. Poca honestedat. Com de necessària és una nova cultura política a les institucions. El carrer sempre va per davant

— lluc salellas i vilar (@llsalellasvilar) [March 22, 2018](#)

3. No hi ha raons noves per canviar la decisió

Un dels arguments més obvis de la CUP es basa en el fet que **no veuen cap motiu, situació o raó "nova" per canviar ara l'abstenció per un "sí" en la investidura.** En els últims dies, la CUP ja havia decidit i explicat la seva negativa a votar Jordi Sànchez i, ara per ara, asseguren que les negociacions no han avançat per apostar ara per investir Turull. Salellas explica que "formalment, hi ha hagut la proposta d'una qüestió de confiança per validar la presidència al cap d'un mes; però, al marge d'això, que és un element que ha aparegut arran de la decisió de Llarena, **des de principi de març no s'ha avançat gairebé gens en la negociació**".

El 9 de març el Consell Polític i el Grup d'Acció Parlamentària dels anticapitalistes van decidir [rebutjar la proposta](#) d'acord entre JxCat i ERC perquè, segons ells, la proposta tenia "mancances importants i decisives en l'àmbit de la construcció i la materialització republicana, la concreció d'un procés constituent, i l'articulació de polítiques socials i econòmiques orientades a treure privilegis

als sectors socials que encara en mantenen". La proposta anterior, el 3 de març, ja havia estat rebutjada per la CUP pels mateixos motius. "Les negociacions avancen lentes, però es van tornar a obrir ahir", explica Salellas a CRÍTIC, "però al migdia van saltar pels aires amb la notícia de la nova citació de Llarena".

Tot i això, Salellas no tanca la porta a un acord: "Aquest dimecres passat es començava com a mínim a traçar un camí de negociació. I nosaltres seguirem en aquesta taula de negociació, perquè, més enllà d'aquest debat d'investidura i del que passi al Suprem, seguirem negociant. Des de Junts per Catalunya i ERC també se'ns ha dit que, **en cas que Turull sigui empresonat, ens haurem d'asseure a parlar d'un nou presidenciable**. Hi serem, perquè volem que es pugui arribar a un acord que ens permeti tirar endavant aquesta legislatura".

4. No hi ha hagut temps per a un debat intern

Una de les queixes de la CUP és que les presses de JxCat per investir Turull **no han deixat marge per a un ampli debat intern, tenint en compte el model de presa de decisió assembleària de l'esquerra independentista**. Per Salellas, "és evident que això no forma part de la nostra tradició i tensa l'organització. Ells potser tenen els seus ritmes, però nosaltres necessitem uns marges mínims per prendre decisions. Hem intentat que ho entenguin, però no ho han tingut en compte", lamenta el portaveu cupaire.

La qüestió dels tempos, per a la CUP, no és només de procediment: "Negociar amb els marges necessaris afavoreix el debat intern i les resolucions constructives per part de la militància. Si això no passa, la conseqüència és que la gent no entén res ni comprèn aquests cops de timó que es produeixen en poques hores: un dia parlem de Sánchez, un altre dia és Turull, l'endemà salta un titular i de cop parlem de fer un ple l'endemà... I això no és positiu per a ningú". Pel portaveu cupaire, "**si la lògica és anar a una legislatura llarga i estable, els debats no es poden fer amb una precipitació de sis hores**".

5. Turull representaria la vella Convergència

Un altre dels motius per rebutjar la investidura de Turull és que, per a la CUP, **el veterà dirigent nacionalista representa simbòlicament la vella Convergència**. Tot i que Turull té bones relacions amb Puigdemont, és conegut políticament pel seu paper com a diputat de CiU -tant a l'oposició al Govern tripartit d'esquerres com després durant els governs d'Artur Mas- i actualment és membre del PDeCAT. Turull va començar a militar a la JNC, primer, i a CDC, després, durant els anys vuitanta en ple pujolisme. Durant els anys noranta va ser candidat de CiU en les eleccions municipals del seu poble, Parets del Vallès, i president comarcal de CDC al Vallès Oriental. Des del 2004, ha estat diputat al Parlament ininterrompudament, i va arribar a ser portaveu i president del grup parlamentari de l'antiga CiU.

Els cupaires el vinculen amb les retallades del Govern d'Artur Mas tot i que no va formar part de l'Executiu i critiquen que Turull no hagi demanat perdó explícitament pel 'cas del 3%' que afecta Convergència. De fet, segons informava aquest dimecres [el diari 'El País'](#), la sentència del 'cas Palau' va destacar que Turull estava a la mesa de contractació que va adjudicar un poliesportiu de Sant Cugat del Vallès pel qual Ferrovial hauria pagat una comissió il·legal del 4%. La sentència no imputa a Turull cap delictes; però, segons el rotatiu, **quedaria clar que amb la seva presència "la vinculació entre mesa de contractació i CDC és diàfana"**.

Tot i això, des de la CUP matisen la importància del fet que el candidat sigui del PDeCAT o d'ERC. Lluç Salellas afirma que sempre han dit que "**com més d'esquerres fos el candidat, més còmoda**

se sentiria la gent de la CUP. I així ho hem traslladat, especialment a ERC”.

6. Pensar en aliances cap a l'esquerra

La CUP ha explicat a les seves bases que una de les raons pel “no” a Turull seria **intentar arrossegat el Govern cap a posicions més d'esquerra “en un moment de crisi econòmica i social”**, segons figura al document que han fet arribar a la militància i que ha aparegut a la premsa. De fet, en el seu [comunicat d'abans del debat](#), els cupaires deixaven clar que la proposta de JxCat i d'ERC “no avança en la construcció de mesures republicanes ni socials, que responguin als drets i les necessitats de la classe treballadora”. Al Parlament, i davant Turull, el mateix Carles Riera va assegurar que donaven per acabat “el cicle d'aliances del Procés” i va anunciar que a partir d'ara passen “a l'oposició”.

Tot i això, Salellas afirma que “el que genera suports a l'independentisme és la construcció de la República i la recuperació de sobirania i polítiques públiques clarament socials. Si des de l'independentisme es fan aquesta mena de propostes, hi haurà grups polítics al Parlament que s'hi haurien de sentir interpel·lats”. L'objectiu seria **assolir propostes en matèria social que puguin comptar amb suports que vagin més enllà dels partits independentistes**. “En aquests àmbits, hem d'arribar a majories de 80 o 90 diputats.”

L'interès de buscar aliances “cap a l'esquerra” va portar la CUP a iniciar **converses amb diverses organitzacions anticapitalistes abans del 21-D**. Ho van fer amb el Procés Constituent de Teresa Forcadell i d'Arcadi Oliveres i amb Som Alternativa, l'organització que van constituir Albano-Dante Fachin i Àngels Martínez Castells després de deixar el seu escó parlamentari de Catalunya Sí Que Es Pot. Per als comicis del desembre passat, les tres organitzacions no van arribar a cap acord per presentar-se juntes i ho van atribuir a la falta de temps. “Hi ha molt interès mutu a consolidar les relacions. Penso que poden ser més estretes i suposo que es poden arribar a plantejar candidatures”, [ha explicat](#) l'exdiputat Albert Botran a CRÍTIC.